

ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ Й ТВОРЧОСТІ ОСКАРА УАЙЛЬДА В СУЧАСНИХ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКАХ ТА МЕТОДИЧНИХ РОЗРОБКАХ

Сьогодні, на відміну від початку ХХ сторіччя, значна частина творчого здобутку видатного англійського письменника Оскара Уайльда є надбанням не лише дорослої читацької аудиторії, а й юних читачів, які засвоюють твори «апостола естетизму» в рамках шкільної програми з курсу зарубіжної літератури. Саме тому одним із важливих аспектів рецепції творчості О. Уайльда на сучасному етапі є особливості сприйняття та інтерпретації творів письменника шкільними педагогами та методистами, адже саме від них залежить, як сприйме ці твори молоде покоління читачів. В даній статті ми ставимо перед собою мету визначити та проаналізувати особливості трактування творчості та особистості О. Уайльда в українській школі, зокрема, в розробках методистів та в шкільних підручниках з курсу зарубіжної літератури.

Сучасні педагоги прагнуть не лише ознайомити учнів з основними течіями та напрямками світового літературного процесу, дати відомості про найяскравіших його представників та сприяти правильному розумінню проблематики найвизначніших літературних шедеврів, а й намагаються застосувати величезну силу впливу художньої літератури на свідомість молоді з метою формування у підлітків високих духовних та моральних якостей, надання учням правильних критеріїв оцінки чужих та власних вчинків з точки зору вічних загальнолюдських цінностей. «Художнє слово, художні образи служать важливим засобом виховання особистості. Література набуває особливого значення як специфічний предмет розвитку духовного світу дитини» [9, с. 35] – стверджує О. І. Скобельська, говорячи про сучасні тенденції в сфері освіти. Виховні задачі відіграють важливу роль в освітньому процесі та, безумовно, накладають певний відбиток на особливості подання інформації про життя та творчість такої непересічної особистості, як Оскар Уайльд, а також зумовлюють специфіку інтерпретації творів письменника в рамках шкільної освіти.

Говорячи про сучасну рецепцію творчості О. Уайльда в системі шкільної освіти України, слід перш за все звернути увагу на дещо парадоксальну на перший погляд тенденцію: інтерпретуючи творчість «протагоніста естетичного руху», сучасні педагоги все більше акцентують свою увагу (й увагу учнів) не на естетичних, а на морально-етичних якостях творів письменника, яким вони дають надзвичайно високу оцінку. Парадоксальність цієї тенденції полягає в тому, що лише століття тому сучасники Уайльда (в тому числі й наші співвітчизники) гостро засуджували митця саме за «імморалізм» його творів, насамперед «Портрета Доріана Грея» та «Соломії», маючи на увазі їх

«аморальність», тобто невідповідність нормам загальноновизнаної моралі. Сьогодні ж «Портрет Доріана Грея» використовується шкільними педагогами як літературний матеріал для розвитку високих моральних якостей у старшокласників, а на основі казок письменника учням середніх класів прищеплюються такі важливі для формування гармонійної особистості риси, як чесність, справедливість, скромність, доброзичливість та, безперечно, любов до прекрасного.

Система шкільної освіти консервативна за своєю природою, а ознайомлення учнів з нормами загальнолюдської моралі завжди посідало чільне місце серед її виховних задач, тому тяжіння сучасних педагогів до розгляду творів художньої літератури і, зокрема, творчості О. Уайльда, крізь призму моральних категорій не викликає подиву. Однак, вражає сам факт перегляду та переоцінки творчості англійського естета з точки зору моралі, що полягає у запереченні достатньо поширеної в роботах ранніх інтерпретаторів думки про «виключну декоративність» творів письменника, про їх моральну індиферентність чи навіть «аморальність». Сучасні дослідники говорять про «незаперечний моральний пафос» [10, с. 67] творів О. Уайльда (зокрема, казок), надають велике значення закладеному в них виховному потенціалу.

Особливу увагу українські методисти приділяють особливостям подання біографічних відомостей про письменника на уроках зарубіжної літератури. Зокрема, О. В. Пронкевич та А. Л. Ситченко стверджують, що, поглиблюючи відомості учнів про О. Уайльда, слід більше звертатися до автобіографічних фактів, які знайшли свій відбиток у його творах: «Подібно до Щасливого принца, автор казки спробував створити навколо себе своєрідний „сад без турбот”. Уайльд-студент якимось під час прогулянки заявив своїм друзям: „Я хочу з’їсти всі плоди в саду життя, але лише ті, що ростуть на його сонячній стороні...” (...) Не менше схожих прикмет знаходимо у життєписі Оскара Уайльда та долі Хлопчика-зірки. Захоплений ідеєю краси, письменник проголошує повну свободу від моралі (...) Поступово Уайльд потрапляє в полон власної моралі, точніше – аморальності, стає одіозною постаттю в суспільстві. Цілком логічним виглядає і його конфлікт із законом (...) Цей удар долі [дворічне ув’язнення – Ю.Я.] зламав дух Уайльда; після звільнення він зрікся своїх парадоксальних поглядів на красу і насолоду й почав закликати до милосердя. Як тут не згадати Хлопчика-зірку, що лише через власні страждання прийшов до співчуття бідним і знедоленим, як не подивуватись пророцтву художника!» [8, с. 16]. Проведення паралелей між подіями реального життя письменника та сюжетними перипетіями його творів не лише допоможе учням краще засвоїти біографічні відомості, а й сприятиме більш серйозному ставленню до закладеної в творах О. Уайльда моралі, оскільки події реального людського життя (особливо трагічні) завжди справляють більш сильне враження на свідомість школярів, ніж вигадані сюжети. Крім того, доречно звернути увагу учнів на той факт, що більшість творів О. Уайльда було написано задовго до подій трагічного для письменника 1895 року (ганебного

судового процесу та подальшого дворічного тюремного ув'язнення), тому вищезазначені збіги в долях письменника та його героїв можна вважати своєрідним пророцтвом митця, дивовижним доказом твердження англійського естета про те, що не мистецтво наслідує життя, а навпаки, життя наслідує мистецтво, коли витвір мистецтва знаходить втілення в подіях реального життя.

На думку методистів, доречно розглядати біографію письменника поетапно. В 5-му класі учням буде цікаво дізнатись про дитинство та юнацькі роки О. Уайльда. «Розробляючи структуру знань про цього письменника, завважимо насамперед його дитячі та юнацькі роки, що цілком доречно з огляду на вікові психорозумові особливості п'ятикласників» [7, с. 5] – зазначають О. В. Пронкевич та А. Л. Ситченко, очевидно, маючи на увазі той факт, що учнів даної вікової групи більше цікавлять події життя своїх однолітків, ніж доросле життя. В даному віці (10–11 років) діти ще не втратили віри в дивовижний казковий світ, світ вигадки, їх захоплюють мрії про фантастичні пригоди, однак вони вже починають помічати прагматизм та приземленість дорослого життя, сповненого повсякденних турбот. Слово «серйозний» сприймається п'ятикласниками як синонім слова «нецікавий», трактується як «позбавлений фантастики, вигадки, пригод». Тому в дитячій свідомості відбувається своєрідне протиставлення «серйозного» світу дорослих чарівному світу дитинства, в якому все ще залишається місце для фантастичних подій. Крім того, обмеження викладу біографії письменника дитячими та юнацькими роками позбавляє вчителя необхідності торкатись малопривабливих подій останніх років життя О. Уайльда, зокрема, судового процесу та тюремного ув'язнення. Розповідати п'ятикласниками про ці події було б досить складно, оскільки в такому юному віці діти ще не розуміють усієї складності та суперечливості людського буття, їх світобачення в значній мірі «чорно-біле», тобто побудоване на основі протиставлення «добре – погано», характеризується схильністю до максималізму в судженнях та висновках. Тому більшість методистів акцентують увагу учнів на походженні англійського письменника з шанованої родини, на успадкованій від батьків любові до літератури та мистецтва, на сумлінному та старанному навчанні в найпрестижніших навчальних закладах Англії та Ірландії, на ранньому прояві неабияких творчих здібностей. В старших класах варто продовжити життєпис О. Уайльда, враховуючи опорні знання учнів про письменника, набуті в молодшій школі, та висвітлюючи етапи становлення його літературної кар'єри.

Однак, навіть у старших класах методисти застерігають викладачів від упередженого ставлення до «відчутно гострих колізій уайльдівської долі» [8, с. 16] та від надмірного заглиблення до подробиць особистого життя письменника. «Очевидно, у цій справі потрібне чуття міри» [8, с. 16] – вважають О. В. Пронкевич та А. Л. Ситченко, закликаючи викладачів та учнів оцінювати людину за її злетами, як стверджував Олесь Гончар. Тим більше, що на долю О. Уайльда припала чимала кількість злетів та творчих успіхів.

Українські школярі розпочинають своє знайомство з творчістю О. Уайльда з казок письменника, вивчення яких, за навчальною програмою з курсу зарубіжної літератури, передбачається в 5-му класі. Зазвичай п'ятикласникам пропонується ознайомлення з казками «Щасливий принц» («Happy Prince») та «Хлопчик-зірка» («Star-child»). Сучасні методисти вважають такий вибір цілком виправданим, оскільки в даних творах автор розкриває такі важливі проблеми, як співвідношення моралі та краси (етики й естетики) в людському житті, співвідношення зовнішньої (поверхової) та внутрішньої (справжньої) краси, протистояння добра та зла (милосердя та егоїзму) в серці людини. Інколи педагоги включають до програми ще одну казку англійського письменника – «Соловей і троянда» («The Nightingale and the Rose»), в якій автор змушує читачів замислитись над такими проблемами, як роль мистецтва в житті людини, ставлення сучасного суспільства до витвору мистецтва, до художника як «творця прекрасного» («creator of beautiful things» [11, с. 3]). В казках О. Уайльда відбиваються різні аспекти життєвого та творчого кредо письменника, тому елементи знань про його естетику, засвоєні п'ятикласниками, допоможуть їм згодом в осмисленні своєрідного морально-естетичного кодексу письменника, проголошеного ним у романі «Портрет Доріана Грея», сприятимуть формуванню власних оціночних суджень.

При вивченні казок О. Уайльда методисти перш за все підкреслюють їх дидактичне та виховне значення. Певним чином це пов'язано з жанровими особливостями літературної казки, форму якої обрав англійський письменник для своїх творів. Величезний вплив казки на виховання особистості дитини відзначав ще В. О. Сухомлинський. Казки, на думку видатного українського педагога, сприяють розвитку естетичних почуттів, без них «неможливе благородство душі, щира чуйність до людського нещастя, горя, страждань» [Цит. за 2, с. 12]. За допомогою жанру казки В. О. Сухомлинський намагався розвинути в кожній дитині творчі здібності. «Казка, – писав педагог, – це активна естетична творчість, що захоплює всі сфери духовного життя дитини – її розум, почуття, уяву, волю» [Цит. за 2, с. 12]. Він вважав, що казкові твори, прочитані в дитячому віці, назавжди відкладають в серці «зернятка людяності, з яких складається совість» [Цит. за 2, с. 12]. Розглядаючи вивчення казок О. Уайльда в 5-му класі, сучасні методисти визначають наступні виховні завдання, які має поставити та розв'язати вчитель: «сприяти моральному та естетичному вихованню учнів, розвивати їхні творчі здібності. Прищеплювати вміння бачити прекрасне в художньому творі та в житті» [5, с. 11], «показати гуманістичний зміст та художню довершеність його [О. Уайльда – Ю.В.] казок, (...) виховувати любов до краси, увагу до життя людей, милосердя, доброту» [4, с. 5], «виховання естетичних почуттів та любові до літератури як мистецтва слова» [9, с. 38], «виховувати доброту, шляхетність душі» [3, с. 31]. Таким чином, виховний потенціал казок англійського письменника розкривається через моральне та естетичне виховання школярів, їх ознайомлення з ідеями

гуманізму, прищеплення учням любові до літератури та мистецтва, розвиток їхнього художнього смаку тощо.

Значний виховний потенціал казок О. Уайльда, який відзначають методисти, головним чином пояснюється їх морально-філософською проблематикою, адже в своїх казках англійський письменник розкриває серйозні проблеми філософії та моралі, що здавна хвилюють людство, встає на захист одвічних загальнолюдських цінностей. О. Д. Янчук стверджує, що в казковому світі О. Уайльда «все прекрасне і добре нерозривно пов'язане із загальнолюдською мораллю, дефіцит якої у наш час відчутний як ніколи» [12, с. 17]. На думку методиста, саме через «дефіцит загальнолюдської моралі», через духовне та моральне зубожіння сучасного суспільства, казки О. Уайльда зі своєю надзвичайною чіткістю в розстановці моральних акцентів, заслуговують на особливу увагу педагогів, оскільки сприяють формуванню у школярів правильних життєвих орієнтирів. Валентина Братко відзначає, що в казках англійського письменника категорії краси та моралі не протиставляються одна одній, як у деяких положеннях теорії естетизму, а навпаки – «естетика і етика зливаються в єдине ціле» [2, с. 14]. Підтримують цю думку й інші методисти. Зокрема, А. І. Мартиненко та Л. І. Самійленко в статті, присвяченій аналізу казки «Хлопчик-зірка», доходять аналогічного висновку: «Отже, краса і добро завжди разом. Краса, в яких би формах не проявлялася, якщо вона одухотворена, людяна, завжди несе в собі добро» [5, с. 15]. Отже, українські методисти стверджують, що казки О. Уайльда відзначаються перш за все тісним взаємозв'язком категорій краси та моралі (добра): з одного боку, краса сприяє моральному вихованню особистості, а з іншого – від моральних якостей людини залежить, чи буде вона по-справжньому прекрасна, прекрасна душею. Саме ця особливість, на думку дослідників, виокремлює казки письменника з усього творчого доробку митця.

Неабияка увага до моральних проблем, утвердження загальнолюдських цінностей, виховний потенціал – усі ці риси наближують казки О. Уайльда до жанру притчі. Л. В. Дереза називає казки англійського естета «притчами про сенс людського буття» [3, с. 32]. А Валентина Братко підкреслює близькість казок письменника до жанру притчі за проблематикою та стилем: «Оскар Вайльд у своїх казках хоче сказати читачам правду, навчити відрізняти добро від зла і допомогти їм наслідувати добро. Він створює казку, у якій чітко відмежоване прекрасне від потворного, казку просту і зрозумілу, як притча, а разом з тим глибоку й значну, таку, як притча» [2, с. 12]. Однак, хоча в казках О. Уайльда і розкриваються моральні проблеми, казки письменника «позбавлені нав'язливого моралізаторства» [7, с. 6], характерного для інших авторів творів для дітей кінця XIX сторіччя. Відсутність гострого дидактизму та моралізаторства відрізняє казки англійського письменника як від жанру притчі, так і від творів сучасників у сфері дитячої літератури.

Роман О. Уайльда «Портрет Доріана Грея», запропонований до вивчення учням старших класів (10–11 класи), є достатньо складним для сприйняття

юних читачів твором, тому, на думку методистів, існує необхідність в організуючій ролі викладача, який допоможе учням зосередити свою увагу на ключових моментах роману, простежити, яким чином теоретичні положення уайльдівського естетизму знаходять своє підтвердження чи, навпаки, спростовуються в художній творчості письменника. Зокрема, О. В. Пронкевич та А. Л. Ситченко закликають підкреслити, що «саме в цьому романі найповніше виражений естетичний ідеал Уайльда, а художньо реалізована гедоністично-естетична позиція письменника знаходить у творі своє яскраве втілення в системі образів» [8, с. 17–18].

Т. П. Матюшкіна висловлює дещо іншу, не менш цікаву, точку зору на особливості втілення естетичних поглядів письменника в його художній творчості: «Він [Уайльд – Ю.Я.] намагався проілюструвати свої переконання власною творчістю, та в силу свого таланту і чеснот змушений був їх спростувати» [6, с. 37]. Очевидно, під «спростуванням своїх переконань власною творчістю» дослідниця має на увазі саме роман «Портрет Доріана Грея», за сюжетом якого головний герой трагічно гине внаслідок послідовного втілення ідей «нового гедонізму» у власному житті. «Роман „Портрет Доріана Грея” – вершина естетизму О. Уайльда і водночас великої мистецької сили заперечення крайнощів цього естетизму (культу молодості, краси і насолоди), – продовжує свою думку Т. П. Матюшкіна. – Автор розв’язує стару проблему безкарності злочину по-новому, в гуманістичнішому плані: злочин залишає слід на ретельно прихованому „я” людини» [6, с. 38]. Роман «Портрет Доріана Грея» традиційно вважається своєрідним художнім втіленням естетизму О. Уайльда, однак розвиток сюжету даного твору підводить читачів до висновку про згубний вплив культу краси й насолоди на людську особистість. Справжня Краса – краса чистої людської душі – заслуговує на поклоніння не менше, ніж прекрасний витвір мистецтва, але Злочин знищує Красу, спотворює душу людини. «Сюжет роману, в якому відчутна різниця позицій автора і героя, переконує, що перед нами роман-попередження: краса і щастя – не синоніми» [1, с. 22–23] – стверджує В. С. Ботнер. Очевидно, дослідник має на увазі зовнішню красу, вічну молодість, якої беззастережно прагнув герой, але яка так і не принесла йому справжнього щастя, лише низку тимчасових задовольень, безліч нових спокус та постійні докори сумління. «Розв’язка роману трагічна. Роки насолоди красою перетворюються на роки самопізнання і самокритики естетизму. Герой пізнає себе, автор критикує естетизм як філософію буття, – продовжує дослідник. – Без великої загальнозначущої мети, без боротьби і праці немає справжньої насолоди існування – такий підтекст трагедії героя-декадента» [1, с. 23]. Таким чином, бачимо, що сучасні методисти не тільки віддають належне яскравому художньому втіленню естетичної позиції О. Уайльда на сторінках роману «Портрет Доріана Грея», а й закликають педагогів звернути увагу старшокласників на своєрідне спростування крайнощів естетизму логікою розвитку його сюжетної лінії. Своєрідне бачення ролі викладача в процесі ознайомлення школярів з естетикою О. Уайльда

висловлює Т. П. Матюшкіна: «Учитель має допомогти учням простежити зв'язок між поглядами і втіленням їх у творчості письменника, навести приклади, коли його художня творчість виявилась вищою, правдивішою, людянішою, ніж теоретичні положення проповідника естетизму» [6, с. 37]. На нашу думку, роман «Портрет Доріана Грея» є одним з тих творів письменника, мораль яких дійсно виходить за межі філософії естетизму, апелюючи до загальнолюдських духовних цінностей.

Підводячи підсумок, зазначимо, що в своїх роботах сучасні педагоги та методисти звертають увагу перш за все на виховний потенціал творів О. Уайльда та їх морально-філософську проблематику, а естетику творчості англійського митця розглядають переважно як засіб художнього втілення загальнолюдських моральних принципів. На прикладі літературних казок письменника та роману «Портрет Доріана Грея» методисти радять прищеплювати учням поняття про одвічні духовні цінності, навчати розумінню справжньої краси та любові до мистецтва. Таке трактування творчого доробку одного з найяскравіших представників естетизму в світовій літературі видається нам дещо спрощеним, навіть одностороннім, оскільки, акцентуючи увагу на глибокому дослідженні моралі творів О. Уайльда, сучасні педагоги та методисти нерідко залишають осторонь їх естетичну цінність, художню красу та довершеність. На наш погляд, наявна в сучасній українській школі тенденція до розгляду творів англійського письменника крізь призму моральних категорій погано вписується до системи естетичних поглядів та переконань самого автора, який неодноразово проголошував вищість краси над мораллю, стверджував свободу художньої творчості від будь-яких моральних приписів, встановлених суспільством, та підкреслював важливість досконалої зовнішньої форми художнього твору. Однак, ця тенденція легко пояснюється як прагненням сучасних педагогів та методистів до своєрідної реабілітації О. Уайльда, якому довелось зазнати постійних звинувачень в аморальності своєї художньої творчості з боку сучасників, так і специфікою шкільної освіти, зорієнтованої, перш за все, на виховання гармонійної, морально та духовно розвиненої особистості.

Література

1. Ботнер В. С. Бути красивим чи добродесним? [Матеріали до вивчення творчості Оскара Уайльда. 11 клас] / В. С. Ботнер // Зарубіжна література в навч. закладах України. – 1997. – № 5. – С. 21–23.
2. Братко В. «Зернятка людяності» [Утвердження духовної краси людини в казці О. Уайльда «Зоряний хлопчик». 5 клас] / Валентина Братко // Всесвітня література та культура в навч. закладах України. – 2001. – № 12. – С. 12–14.
3. Дереза Л. В. Щоб глибше осягнути ідейно-естетичний зміст твору [Урок порівняльного аналізу філософських казок (О. Уайльд. «Хлопчик-зірка»,

- А. де Сент-Екзюпері. «Маленький принц»] / Л. В. Дереза // Всесвітня література в серед. навч. закладах України. – 2004. – № 10. – С. 31–32.
4. Залізник Л. Троянди Оскара Уайльда [Урок вивчення казок «Щасливий принц» і «Хлопчик-зірка». 5 клас] / Лариса Залізник // Всесвітня література та культура в навч. закладах України. – 2000. – № 10. – С. 5–7.
 5. Мартиненко А. І., Самійленко Л. І. До етики через естетику [Інтегрований (література – образотворче мистецтво) урок за казкою О. Уайльда «Хлопчик-зірка»] / А. І. Мартиненко, Л. І. Самійленко // Всесвітня література в серед. навч. закладах України. – 1998. – № 7. – С. 11–16.
 6. Матюшкіна Т. П. Портрет-совість. [Матеріали до вивчення роману О. Уайльда «Портрет Доріана Грея». 10 клас] / Т. П. Матюшкіна // Всесвітня література в серед. навч. закладах України. – 1999. – № 2. – С. 37–38.
 7. Пронкевич О. В., Ситченко А. Л. Його боги – краса і насолода [Система уроків по вивченню казок Оскара Уайльда «Щасливий Принц» і «Хлопчик-зірка». 5 клас] / О. В. Пронкевич, А. Л. Ситченко // Зарубіжна література в навч. закладах України. – 1996. – № 4. – С. 5–10.
 8. Пронкевич О. В., Ситченко А. Л. Трагедія краси і насолоди [Три уроки по вивченню роману Оскара Уайльда «Портрет Доріана Грея». 11 клас] / О. В. Пронкевич, А. Л. Ситченко // Зарубіжна література в навч. закладах України. – 1996. – № 3. – С. 15–21.
 9. Скобельська О. І. Шлях до справжньої краси [Система уроків за казкою О. Уайльда «Зоряний хлопчик». 5 клас] / О. І. Скобельська // Зарубіжна література в навч. закладах України. – 2004. – № 2. – С. 35–39.
 10. Соколянський М. Г. Оскар Уайльд: Очерк творчості / М. Г. Соколянський. – К. ; Одеса : Лыбидь, 1990. – 200 с.
 11. Уайльд О. Портрет Доріана Грея. На англ. яз. / Коментарий М. В. Дьячкова / Оскар Уайльд. – М. : Изд-во «Менеджер», 2004. – 304 с.
 12. Янчук О. Д. Вчити добру і любові [Урок-зіставлення казки «Соловей і троянда» О. Уайльда і «Казки про жабу і троянду» В. Гаршина] / О. Д. Янчук // Всесвітня література в серед. навч. закладах України. – 1998. – № 3. – С. 17–19.

Анотація

Ю. В. Янченко. Особливості інтерпретації особистості й творчості Оскара Уайльда в сучасних шкільних підручниках та методичних розробках.

Розглянуто особливості рецепції та інтерпретації творчості й особистості видатного англійського письменника О. Уайльда в українській школі на основі сучасних методичних розробок та шкільних підручників з курсу зарубіжної літератури. В результаті проведеного дослідження встановлено, що акцентуючи увагу на глибокому дослідженні морально-філософської проблематики творів О. Уайльда, сучасні педагоги та методисти не приділяють належної уваги їх художній цінності, що свідч

ить про односторонність підходу до розгляду творчої спадщини одного з найяскравіших представників естетизму в світовій літературі.

Ключові слова: інтерпретація, біографія, літературна казка, виховний потенціал, морально-філософська проблематика, естетизм.

Аннотация

Ю. В. Янченко. Особенности интерпретации личности и творчества Оскара Уайльда в современных школьных учебниках и методических разработках.

Рассмотрены особенности рецепции и интерпретации творчества и личности выдающегося английского писателя О. Уайльда в украинской школе на основе современных методических разработок и школьных учебников по курсу зарубежной литературы. В результате проведенного исследования установлено, что акцентируя внимание на глубоком исследовании морально-философской проблематики произведений О. Уайльда, современные педагоги и методисты не уделяют надлежащего внимания их художественной ценности, что свидетельствует об одностороннем подходе к рассмотрению творческого наследия одного из ярчайших представителей эстетизма в мировой литературе.

Ключевые слова: интерпретация, биография, литературная сказка, воспитательный потенциал, морально-философская проблематика, эстетизм.

Summary

Julia Yanchenko. The peculiarities of Oscar Wilde's personality and works interpretation in modern school manuals and methodical developments.

The article deals with the peculiarities of famous English writer Oscar Wilde's works and personality reception and interpretation in Ukrainian school on the basis of modern methodical developments and school manuals of foreign literature. The result of the research revealed that modern teachers and methodologists concentrate on the profound investigation of Wilde's works moral and philosophical problems without paying proper attention to its artistic value, which proves the narrowness of approach to the investigation of the works of one of the most outstanding representatives of aestheticism in the world literature.

Key words: interpretation, biography, literary tale, educational potential, moral and philosophical problems, aestheticism.

Стаття прорецензована та рекомендована до друку доктором філологічних наук, професором В.А. Гусевим.